

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Reiffenstuel, Anaklet

Monachii, 1699

IV. De Effectibus Sacrificij Missæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40206

secrationem utriusque speciei esse de Jure Divino, dum *cit. cap. 1.* inter alia sic loquitur: *Christus Sacerdotem secundum ordinem Melchisedech se in æternum constitutum declarans, Corpus & Sanguinem suum sub speciebus panis & vini DEO Patri obtulit, ac sub earundem rerum symbolis, Apostolis, ut sumerent, tradidit & eisdem, eorumque in Sacerdotio successoribus, ut offerrent, præcepit.* Hinc merito de hac quorundam sententia dubitatur, eaque probabilius & communiùs negatur.

QUÆSTIO IV.

De Effectibus Sacrificij Missæ.

40. **A**dvertendum cum Scoto *Quodlib. 20.* & communi Theologorum, quòd Missæ Sacrificium habeat duplicem vim, atque valorem operandi suos effectus, videlicet ex opere operantis, & ex opere operato. Prior valor promanat ex bonitate ipsius Ministri, ejusque proprio merito, atque devotione, quacum peragit hoc Sacrificium; prout id ipsum accidit in omnibus alijs pijs operibus, utpote quæ valent seu profunt ex opere operantis. Alter valor Sacrificij Missæ est ille, qui eidem ex Christi institutione, ejusque meritis, atque independentè à bonitate Ministri competit: juxta quòd Concilium Trid. *cit. cap. 1.* profitetur dicens: *Et hac quidem illa munda oblatio est (Malach 1.) que nulla indignitate, aut malitiâ offerentium inquinari potest.* Unde sequitur, quòd Missæ Sacrificium profit ex opere operato, seu virtute ipsius Sacrificij, quatenus habet specialem valorem sibi peculiariter ex Christi institutione annexum, & quidem ultra omne meritum operantis, seu procurantis celebrationem Missæ, atque independentè à bonitate Ministri illud offerentis. Hoc prænotato, sic

Sacrificium Missæ habet valorem ex opere operato, & ex opere operantis.

41. **CONCL. I.** Sacrificium Missæ imprimis est Latreviticum, atque Evcharisticum. Ita communis; & patet ex Concilio Trid. *Sess. 22. can. 3* ubi inter alia dicitur, *Missæ Sacrificium esse laudis, & gratiarum actionis.* Siquidem Missæ Sacrificium dicitur *Latreviticum*, quatenus instar Holocausti offertur DEO in recognitionem suæ supremæ excellentiæ: ipsum quippe institutum est ad deferendum cultum Patriæ (qua ratione *Latreviticum* appellatur) soli DEO debitum. Verùm quatenus offertur in gratiarum actionem pro omnibus receptis beneficijs, præsertim Redemptionis nostræ, hac ratione Sacrificium Missæ vocatur

Est Latreviticum, ac Evcharisticum.

D d d d d

tur

tur *Eucharisticum*: *Eucharistia* enim latinè sonat *bona gratia*, sive *gratiarum actio*.

Est Propi-
tatorium,
Satisfacto-
rium, & im-
petratoriū.

42. CONCL. II. Insuper Sacrificium Missæ est propitiatorium, Satisfactorium, & Impetratorium: ac proinde (præterquam, quòd sit Sacrificium laudis, & gratiarum actionis) triplicem habet effectum. propitiacionem videlicet, seu expiationem peccatorum quoad culpam; satisfactionem pro pœnis remanentibus ex peccatis quoad culpam jam dimissis; & impetrationem diversorum beneficiorum. Ita omnes Catholici; & habetur novissimè definitum in Concilio Trident. *Sess. 22. can. 3.* his verbis: *Si quis dixerit, Missæ Sacrificium tantum esse laudis, & gratiarum actionis, aut nudam commemorationem Sacrificij in Cruce peracti, non autem propitiatorium, neque pro vivis & defunctis, pro peccatis, pœnis, satisfactio- nibus, & alijs necessitatibus offerri debere: anathema sit.* Idipsum fusiùs declarat cit. Concilium *cap. 2.*

Missæ Sacri-
ficiū, quo-
modo sit
propitiato-
rium?

Et peccata
mortalia
expiet?

43. CONCL. III. Missæ Sacrificium verè quidem est Propitiatorium; in quantum virtute ejusdem DEUS nobis sit placatus, & propitius; id est, moveretur ad deponendam justissimam iram suam & indignationem, quam ob nostra peccata concepit in ordine ad neganda uberiora gratiæ auxilia, quibus pœnitentiam agere, atque in ejus amicitiam redire, & peccatorum remissionem acquirere valeamus: nihilominùs effectum expiationis peccatorum mortalium quoad culpam non causat immediatè, sed duntaxat mediatè, ac dispositivè, impetrando videlicet specialia gratiæ auxilia, quibus homo disponitur, atque excitatur ad agendam veram de peccatis pœnitentiam, mediante qua per infusionem gratiæ sanctificantis immediatè remittuntur peccata. Ita communis Theologorum; & patet ex verbis Concilij Trid. *Sess. 22. c. 2.* ubi explicans modum, quo hoc Sacrificium nobis peccata remittit, sic loquitur: *Hujus quippe oblationis placatus Dominus gratiam, & donum pœnitentiæ concedens, crimina & peccata, etiam ingentia, dimittit.* Quibus verbis apertè docet, Sacrificium istud non remittere peccata mortalia immediatè, pro- ut faciunt Sacramenta Baptismi & Pœnitentiæ; sed tantum mediatè, impetrando nimirum à DEO gratias actuales pœ- nitentiam, quibus peccatores excitentur ad agendam veram pœ- nitentiam, sicque ad consequendam peccatorum remissionem virtute perfectæ Contritionis, vel Attritionis cum Sacramen- to.

44. Et conformiter dicitur inferitur, quod Missæ Sacrificium per se, & immediatè, non causet gratiam sanctificantem, (alioquin enim immediatè deleteret peccata mortalia) neque augmentum ipsius: quia nemo recipit augmentum gratiæ habitualis seu sanctificantis, nisi vel per proprium meritum, vel per dignam receptionem Sacramenti. Et hoc ipsum suadet differentiam inter Sacramentum, & Sacrificium: nam Sacramentum est primario & principaliter institutum ad nostram sanctificationem; Sacrificium verò immediatè refertur ad cultum DEI, & protestandam supremam eius excellentiam, & secundario solum ac veluti per quandam redundantiam, ad nostram utilitatem.

Per se ac immediatè non causet gratiam sanctificantem.

Differentia inter Sacramentum, & Sacrificium.

45. Concl. IV. Quod attinet alterum effectum ipsius, Missæ Sacrificium dicitur esse Satisfactorium, & quidem tam respectu vivorum, quam respectu animarum in Purgatorio existentium, in quantum ex opere operato virtute ipsius aliqua poena, peccatis quoad culpam jam deletis correspondens, remittitur illis, pro quibus hoc Sacrificium applicatur. Unde Concilium Trident. loc. cit. ait: *Quare non solum pro Fidelium vivorum peccatis, poenis, Satisfactionibus, & alijs necessitatibus, sed & pro defunctis in Christo nondum ad plenum purgatis, ritè juxta Apostolicam traditionem offertur.* Et infra Sess. 25. in Decreto de Purgatorio, docet, *Animas in Purgatorio detentas Fidelium Suffragijs, potissimum verò acceptabili Altaris Sacrificio juvari.* Et hic effectus satisfactionis infallibiliter confertur virtute Sacrificij Missæ, dummodò is, pro quo Missa offertur, sit capax eiusdem; id est, indigeat aliqua satisfactione, nec ponat obicem peccati mortalis, neque sit actualiter in statu damnationis.

Missæ Sacrificium, quomodo sit satisfactorium?

Et quomodo impetratorium?

46. Concl. V. Tandem Missæ Sacrificium est Impetratorium, in quantum habet virtutem impetrandi à DEO diversa bona, tum spiritualia, tum etiam temporalia, quatenus ad spiritualia conducunt. Ita omnes Catholici; & patet ex perpetuo sensu, atque traditione Ecclesiæ, ipsoque Concilio Trident. proximè allegato. Additur verò notanter, *bona temporalia, quatenus ad spiritualia conducunt.* Quia effectus Sacrificij incruenti Missæ nituntur meritis Sacrificij cruenti à Christo in Ara Crucis oblato: atqui Christus non promeruit nobis in Cruce bona temporalia, nisi quatenus conducunt ad spiritualia; nam bona temporalia secundum se præcisè spectata, non sunt bona, imò sæpè sæpius homini mala & nociva.

47. Et

Effectus im-
petrationis
bonorum
tempora-
lium, an
sic infalli-
bilis?

47. Et hinc fit, quòd effectus iste Sacrificij Missæ, nimirum impetratio bonorum temporalium, non infallibiliter habeatur, ut experientiâ constat: neque enim illicò omnia nobis conceduntur, pro quorum impetratione leguntur Missæ; siquidem hujusmodi bona temporalia non semper conducunt ad bonum spirituale, & salutem animæ. Interim tamen credibile est, semper aliquid obtineri à DEO, neque sacrificium in vanum offerri, etiam si non statim obtineatur illud in specie bonum temporale, pro quo obtinendo Missa offertur: potest enim DEUS, atque pro summa in nos pietate solet, vel ejus concessionem in tempus opportunius, nobisque salutarius differre; vel loco illius, quod petimus, aliud nobis elargiri longè conducibilius ad salutem animæ nostræ: ad hoc quippe concedendum videtur ipsum compellere sua infinita Liberalitas, Bonitas, atque Misericordia. (c)

(c) Con-
cordat di-
cta Tr. 5.
Dist. 1. n.
57. & 58.

Valor Missæ
ad placan-
dum, satis-
faciendum,
ac impetrā-
dum, non
est infini-
tus.

QUÆSTIO V.

Quantus sit valor Sacrificij Missæ?

48. **C**ONCL. I. Valor, quem habet Missæ Sacrificium ex opere operato, sive ad placandum nobis DEUM, sive ad satisfaciendum, sive ad impetrandum, non est infinitus, sed finitus; non obstante infinitate satisfactionis, ac meritorum Christi, in quibus totus Missæ valor radicatur, & fundatur. Ita D. Bonaventura 4. dist. 45. art. 3. Scotus Quodlib. 20. cum suis & alijs communiter, paucis exceptis. Conclusio hæc potissimum suadetur ex communi sensu Ecclesiæ: nam si idem numero Sacrificium foret infiniti valoris, tunc frustra speciales numero Missæ legerentur pro specialibus hominum necessitatibus; imò unica Missa, utpote infiniti valoris, sufficeret ad exhauriendum totum Purgatorium; simulque posset quis per unius Missæ celebrationem satisfacere pro centum stipendijs à diversis hominibus datis: hæc autem omnia sunt absurda, & contra perpetuam praxin, ac sensum Ecclesiæ; ergo dicendum, quòd Missæ Sacrificium à nobis oblatum, non sit infiniti valoris.

Non obstā-
te infinitate
meritorum
Christi.

49. Additur in Conclusionem, non obstante infinitate meritorum Christi. Quia valor ille, quem habet Missa ex opere operato, fundatur, ac desumitur ex Sacrificio cruento in Ara Crucis oblato per Christum, ac meritis ejus, quæ sunt infinita, ac sufficientia